

OSMANELİNDE DOĞA AMAÇLI EĞİTİM

TÜBİTAK 4004 – Doğa Eğitimi ve Bilim Okulları Projesi
<http://www.osmanelidae.net>

Osmanelidae-3 | Köy Röportajları

26 Haziran-05 Temmuz 2018 Eğitim Dönemi

Garalar Obası

1. Masa

Soğucakpınar köyü kahvesinde köylülerle yaptığımız röportajda aldığımız notlar şu şekilde :

İsmlerinin kayda geçmesi konusunda kaygıları olduğu için yapmayacağıma söz verdiğimden sözden isimlerini yazmıyorum. Öncelikle köy hayatının hem güzel olduğunu hem de çok zor olduğunu emeklerinin karşılığını alamadıklarını ürünlerinin para etmesinin önce Allah'a sonra devlete bağlı olduğunu söylediler.

Üreticinin de tüketicinin de zararda olduğunu para kazananların bu işin ticaretini yapan kişiler olduğunu ve onların da çok acımasız olduklarını dile getirdiler . Her yıl üretilen ürünlerin aracı ticaret yapanların stoklaması ve devletin ithal ürün getirmesi sebebiyle hiç pahasına gittiğini köylünün borçlandırılıp zor duruma sokulduğunu söylediler. Köyde her hanenin hiç yoksa en az 40 bin tl bankaya kredi borcunun olduğunu ödeyebilmek için daha iyi verim alabileceği ithal tohum aldıklarını sağlıksız olduğunu bilmelerine rağmen almak zorunda kaldıklarını yoksa çok verim alamayıp borçlarını ödeyemeyeceklerini düşündüklerini dile getirdiler.

Şu anda organik adı altında üretilen hiç bir ürünün aslında organik olmadığını ilaçlar gübrelerle toprağın zehirlendiğini buna devletin çözüm bulmadığı takdirde kendilerinin yapacağı hiç birşey olmadığını vurguladılar. Köyde eskiden ipek böcekçiliği yapıldığını Turgut Özal zamanında dışarıdan getirtilen ipek yüzünden zarar edip bıraktıklarını söylediler. Eskiye canlandırmak yerine var olanı korumak iyileştirmek esas alınmalı dediler. Köyün geçim kaynağının hayvancılık ve tarım olduğunu karpuzun daha ön planda olduğunu ama onunda ticaretçiler yüzünden para etmediğini bu sene dolu vurması yüzünden bütün mahsulün yok olduğunu söylediler.

Köylü üretmeyince şehirlinin yiyemeyeceğini üretimin artması için köylünün baz alınmasını, sulama ve mazotun ucuzlaştırılması gerektiğini, genç nüfusun tamamen göç ettiğini 3 kuruşa da olsa fabrikada çalışmayı tercih ettiğini çünkü köyde yaşam şartları ve gelirin düşük olması nedeniyle geri dönmek istemediklerini söylediler.

Emeğin ücretinin asıl sahibi olan köylülere verilmesi gerektiğini bunun için de devletin ön ayak olmasını dile getirdiler.

2. Masa

Kahvehanede bir masaya da biz oturduk ve köylüler ile tanışıp sohbete başladık. Hal hatırlarını sorduktan sonra geçim kaynaklarını sorduk; onlar da hayvancılık ve tarım olduğunu söyledi. Şu an tarlalarda karpuz ve domates ağırlıktaymış. Köy nüfusunun günden güne azaldığını söylediler. Bunun da sebebi artık çiftçilerin iyi kazandırmadığı, halkın geçimini zor sağlaması olduğunu söylediler. Hatta bir vatandaşımız bir örnek verdi; iki kardeşin biri köyde kalıp diğerinin Büyükkşehire işçi olarak gittiğini

OSMANELİNDE DOĞA AMAÇLI EĞİTİM

TÜBİTAK 4004 – Doğa Eğitimi ve Bilim Okulları Projesi
<http://www.osmanelidae.net>

köyde kalan kardeşin bir arpa boyu yol alamadığını ve şehre giden kardeşin ev ve arabasının olduğunu söyledi ve buradan pay biçin diye ekledi.

Köylülerimizin genel şikayet sebepleri:

- Köyde yetişen ürünleri paketlemek için kooperatif olmaması.
- Halciler köylüyü dolandırması yani satın aldığı ürünün parasını seneler sonra vermesi ya da vermemesi
- Ürünleri paketleyebilsek çok daha iyi fiyata satabileceklerini söylemesi
- Doğal afetten zarar gören ürünlerini sigortası olmalarına rağmen sigortadan gerekli desteği alamamaları
- Emekçi köylü, yiyen taraf halciler.
- Köylünün geçim kaynağı ürünlerin satılması. (Köylünün ortakları bankalar. Köydeki ziraatçıya borcu olan traktörünü satıyor.)